

Μη αποκρύψεις το Φως του προσώπου σου» (Αποκάλυψη 1:6)

Ορθόδοξη Πίστη / Ορθόδοξη πίστη

Ελέησέ με, μόνη Κύριε, ελέησέ με, συ

που με σκέπασες από της νεαρή μου ηλικίας, συ που από την αγαθότητά σου μου συμπάθησες τα πάμπολλά μου πταίσματα που γνωρίζω πως σου έπταιξα. Συ που με ελευθέρωσες από τον πλάνο και μάταιο κόσμο και από συγγενείς και φίλους και άτοπες ηδονές και με αξίωσες να κάθομαι εδώ σαν σε Όρος και μου έδειξες τη θαυμαστή σου, Θεέ μου, δόξα και με χαρίτωσες γεμίζοντάς με όλον από θείον σου Πνεύμα και από Πνευματικό φωτισμό.

Συ πάλιν Θεέ μου,δος μου του δούλου σου τελεία και ολόκληρη την Χάρη σου. χωρίς να μετανοήσεις σε τούτο. Μην την αφείρες.

Δέσποτα, μηδέ αποστραφείς με παραβλέποντάς με, συ που εξ αρχής με έστησες μπροστά στο πρόσωπό σου και με συναρίθμησες στους δούλους σου και, σφραγίζοντάς με μέ την σφραγίδα της Χάριτός σου, με επονόμασες δικόν σου.

Μη με πάλιν απορρίψεις, μηδέ αποκρύψεις το φως του προσώπου σου και με

καλύψει σκότος· και με καταπιεί η άβυσσος και συγκλείσει ο ουρανός έμένα, τον οποίον με ανεβίβασες ανώτερα από αυτόν, καταξιώνοντάς με να συνευρίσκομαι με τους αγγέλους σου, ή, να ειπώ καλύτερα, με εσένα τον των όλων ποιητήν και να συνευφραίνωμαι μαζί με εσένα και να θεωρώ την απαραμοίαστον δόξαν του προσώπου σου, απολαμβάνοντας χορταστικά και από το απλησίαστο φως· και να χαίρω ευφραινόμενος χαράν ανεκκλάλητον, με την παρουσία της ανερμηνεύτου σου ελλάμψεως.

Οπόταν και κατατρυφώντας εγώ από εκείνο το ανερμήνευτο φως, σκιρτούσα και έχαιρα ομού με εσένα τον ποιητή και πλάστη μου, θεωρώντας το απαραμοίαστον κάλλος του προσώπου σου.

Τόσον που και καταβιβάζοντας πάλι τον νουν μου στη γη τότε, δεν έβλεπα μήτε τον κόσμον, με το να ήμουν πεφωτισμένος από εσένα, μήτε τα του κόσμου πράγματα, αλλά ήμουν ανώτερος και από τα πάθη και από τις φροντίδες.

Και συστρεφόμενος σε πράγματα και τα κακά ελέγχοντας, δεν συμμετείχα κατ' αρχάς στις κακίες των ανθρώπων. Αφού δε, χρονίζοντας μέσα σ' αυτά, προτίμησα τα των άλλων και συνεσύρθηκα σε φιλόνικους ανθρώπους με την ελπίδα της διορθώσεώς τους, εμέθεξα από την κακία.

Και τώρα κυριευθείς από άγρια θηρία, κινδυνεύω. Διότι θέλοντας να αποσπάσω άλλους από την βλάβη εκείνων των θηρίων, εγώ πρώτος έγινα ξέσχισμα θηρίων.
[\(περισσότερα...\)](#)